

skal Fattigunderstøttelsen eftergives, medens Flertallet har opstillet Forslag om, at den skal eftergives, naar 2 Aar ere forløbne, saa vil jeg nok tro, at de ærede Medlemmer have gjort det i den bedste Mening; men det er min Overbevisning, at dette kommer i Vejen for noget andet, nemlig den frivillige Understøttelse, som giver Hjælp gennem de fattiges Kasse, der jo har udviklet sig meget. Dette har udviklet sig saa meget i enkelte Kommuner, at man er bleven enig om at opstille en særlig frivillig Vigning ved Siden af den ordinære, nemlig en Vigning, hvorved der kan ydes et betydeligt Bidrag til de fattiges Kasse, saaledes at de værdige trængende kunde blive frie for at komme paa det offentlige Fattigvæsen. Og hvorfor har man gjort det? Det er fordi, at selv om en vil hjælpe, saa siger en anden: Nej, jeg vil ikke, han kan gaa over paa Fattigvæsenet. Den Omstændighed, at det nu kunde blive saa let for de paagældende at generhverve deres borgerlige Rettigheder, vil gøre, at mange sige: Det er jo blot for et Aar, han er paa Fattigvæsenet; lad os saa kun bidrage gennem den ordinære kommunale Vigning, den er mere ligelig, saa behøve vi ikke at give saa meget til de fattiges Kasse. Det er min Overbevisning, at denne Bestemmelse vil hæmme den frivillige Understøttelse. Jeg kan heller ikke forstaa Vædringsforslag under Nr. 26, som siger: Eftergivelse af Fattigunderstøttelse kan kun finde Sted, saafremt der er forløbet mindst 5 Aar, idet man ikke kan vente, at man paa dette Omraade faar en indskrænkende Bestemmelse i det nu bestaaende Forhold, og det nu bestaaende Forhold er, som jeg har sagt, at enhver Kommunalbestyrelse kan eftergive Fattigunderstøttelse, til hvad Tid den vil, og deri tror jeg ikke, at man kan faa nogen Indskrænkning sat igennem. Maa jeg tillade mig at henstille til Udvalget at tage Sagen under fornyet Overvejelse; jeg haaber, at der paa dette Punkt kan komme en Løsning, men det er jo et af de Punkter, som det er vanskeligt at komme over. Bestemmelsen bør efter min Mening affattes saaledes, at Kommunalbestyrelsen bibeholder den Ret, som den har, til at eftergive Fattigunderstøttelse, naar den vil, og man siger saa, at den skal eftergives efter 5 Aars Forløb, uden at der behøver at andrages derom eller indgives Begæring derom. Jeg vil henstille, at man kommer til en Overenskomst paa denne Basis, i alt Fald vil det være tilfredsstillende for mit Vedkommende; og jeg vil anbefale denne Afgørelse af Sagen. Der blev udtalt af den ærede Ordfører, at Tiden

for Eftergivelsen er en Stønsag. Det kan der altsaa forhandles om. Der er jo ikke paa noget Sted sagt det sidste Ord paa dette Punkt. — Jeg skal til Slutning sige et Par Ord om Vædringsforslaget Nr. 37. Jeg vil tilraade, at i alt Fald den Del af Vædringsforslaget udgaar, som udtaler, at Kommunalbestyrelsen kan komme til at undersøge det nære Slægtskabsforhold mellem vedkommende. Det er urigtigt, at Kommunalbestyrelsen skal blande sig i disse Forhold. Jeg vil anbefale, at hele dette Stykke gaar ud, hvis vi ikke paa en eller anden Maade kunne komme overens om at redigere det bedre. Saaledes som det staar, vil jeg ikke ønske, at det bliver til Lov. — Med disse Hensstillinger skal jeg tillade mig at anbefale, at vi arbejde videre saaledes, at vi virkelig kunne faa noget ud af dette Lovforslag. Det er nemlig ikke rigtigt, hvad der er blevet sagt i et enkelt Blad i Dag, at dette Lovforslag er en Sammen- dragning af de enkelte spredte Bestemmelser, angaaende Fattigvæsenet. Lovforslaget opfylder, saaledes som det er forelagt, mere, og Flertallets Vædringsforslag gaa langt derud over. Jeg er forvisset om, at hvis man kan faa en Lov, der gaar i den Retning, som Udvalgets Flertals Vædringsforslag antyder, saa er det en nogenlunde god Løsning af dette Spørgsmaal.

Leth: Med Hensyn til det af mig under Nr. 1 stillet Vædringsforslag bemærkede den ærede Indenrigsminister i Gaar, at det kunde han ikke gaa ind paa, han vilde helst have, at det skulde blive ved det gamle i saa Henseende. Han vilde ikke have med Processer og Sagførere at gøre i disse Sager. Men det er netop det, som ogsaa jeg ønsker. Jeg ønsker ogsaa, at det skal blive ved det gamle. Jeg tror ikke, at den ærede Minister har forstaaet, at hans Lovforslag forandrer det gamle og netop ikke lader Tilstanden blive, som den er. Maaffe tør jeg sige et Par Ord for at opløse den ærede Minister derom og vel ogsaa det ærede Medlem fra Hjørring Amts 5te Valgfreds (Berstelsen), som talte sidst, og som heller ikke syntes at være ganske inde i disse Forhold. Naar der er Tale om, at nogen skal forpligtes til at svare Alimentationsbidrag f. Ets. til et uægte Barn, er der efter den nuværende Lovgivning to Spørgsmaal, det kommer an paa at afgøre, to meget forskellige Spørgsmaal. Det første Spørgsmaal er det, om den paagældende overhovedet er pligtig til at yde Alimentationsbidrag til den Person, som der er Tale om, om han overhovedet er forpligtet til at svare noget som